

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5599

гр. София, 13.07.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в закрито заседание на 13.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **6452** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от В. А. Е., ЕГН [ЕГН], лично за себе си и като пълномощник на дъщеря си Д. А. П., ЕГН [ЕГН], и двете с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № РНД22РД56-236/30.06.2022 г. на кмета на район "Н." – Столична община, с която е прекратено наемното правоотношение, възникнало със Заповед за настаняване № 3041/10.12.1980 г., издадена от Столичен общински Народен съвет, Главна дирекция за изграждане на С., Акт за частна общинска собственост № 257/09.04.1997 г. и договор за наем от 14.07.2005 г., сключен на основание чл. 22, ал.1 от Наредба за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, по силата на които жалбоподателките били настанени в общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] представляващо двустаен апартамент със застроена площ от 59.36 кв.м.

С жалбата е направено искане за спиране на изпълнението на оспорената заповед. Изложени са доводи за незаконосъобразност и неправилност на оспорената заповед, без да се излагат конкретни мотиви относно искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

Ответникът - кмет на район "Н." – Столична община, чрез пълномощник, изразява писмено становище за неоснователност на жалбата. По искането за спиране на оспорената заповед не изразява становище.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

Със Заповед за настаняване № 3041/10.12.1980 г., издадена от Столичен общински Народен съвет, Главна дирекция за изграждане на С., В. А. Е. и Д. А. П., заедно с останалите членове на петчленното си семейство, били настанени в общинско жилище, находящо се в [населено място], ж.к „М. махала“, [жилищен адрес].

На 14.07.2005 г., на основание чл.22, ал.1 от НРУУРОЖТСО, между кмета на район „Н.“- Столична община, в качеството му на наемодател и В. А. Е., ЕГН [ЕГН], в качеството ѝ на наемател, бил сключен договор за наем, с предмет наем на общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес].

Със Заповед № РНД22-РД56-177/18.05.2022 г. кметът на район „Н.“ - Столична община, на основание чл. 46, т. 3 от ЗМСМА и чл. 125 от Правилника за организация и дейността на Столичния общински съвет и във връзка с НРУУРОЖТСО и Раздел III, т.5 от Договорите за наем, сключени между СО-район „Н.“ и общинските наематели, определил комисия, която в срок до 31.07.2022 г., в работно и извън работно време, при необходимост със съдействието на служители от 02 РУП към СДВР, да извърши проверки на място на жилищните имоти – общинска собственост, находящи се на територията на район „Н.“ и наемателите. В изпълнение на заповедта били извършени проверки на процесния недвижим имот, обективирани в представени по делото констативни протоколи.

В констативен протокол от 31.05.2022 г. е отразено, че в момента на проверката на адрес [жк], [жилищен адрес] наемателите не били открити. По данни на съседка от ап. 13, ет. 1, общинското жилище рядко се обитавало от В. Е., тъй като същата живеела през повечето време в [населено място]. В констативен протокол от 20.06.2022 г. е посочено, че в проведен разговор с домоуправителя на [жилищен адрес] било установено, че В. Ефитмова и Д. Д. рядко обитават жилището, през по-голямата част от годината пребивавали на вила в [населено място].

Със Заповед № РНД22РД56-236/30.06.2022 г. на кмета на район “Н.“ –Столична община, на основание чл.46 от ЗМСМА и чл. 46, ал.2 от ЗОС, вр. чл. 33, ал.1, т.8 и ал. 2 от НРУУРОЖТСО, е прекратено наемното правоотношение с В. А. Е. и Д. А. П.. Заповедта е мотивирана с обстоятелството, че наемателите не живеят на адреса за много по-дълъг период от предвидения в НРУУРОЖТСО шест месечен период в нарушение и на т.7.7 от договора за наем от 14.07.2005 г., сключен между страните по наемното правоотношение.

В констативен протокол за поставяне на съобщение по реда на чл. 18а, ал. 9 от АПК от 30.06.2022 г., е посочено, че служители са залепили на вратата на общинското жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] горепосочената Заповед № РНД22РД56-236/30.06.2022 г. на кмета на район“Н.“ –Столична община.

Жалбата до АССГ е подадена на 11.07.2022 г.

От правна страна съдът приема следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед с правно основание чл. 46 ал. 5 ЗОС е допустимо, като подадено от надлежна страна. Жалбоподателките са страна по прекратеното със заповедта наемно правоотношение и попадат в кръга на лицата, чийто права и законни интереси са пряко засегнати от оспорения индивидуален административен акт. Разгледано по същество, искането за спиране е неоснователно.

Заповедта на кмета на район "Н.“ - СО е издадена на основание чл.46, ал.1, т.1 ЗОС и чл. 33, ал.1, т.8 от НРУУРОЖТСО, съгласно които разпоредби наемните правоотношения се прекратяват за необитаване на жилището за период повече от шест месеца. С ал. 5 на чл. 46 ЗОС, законодателят е възприел, че защитата на обществения интерес налага изключване на суспензивния ефект на жалбата срещу заповедта по ал. 2, като е предвидил, че обжалването ѝ не спира изпълнението, освен ако съдът разпореди друго.

В производство по чл. 166, ал.4 АПК е предвидена възможността съдът да спре допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, по искане на оспорващия при условията на ал. 2. Предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия, като резултат от предварителното изпълнение. В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай – арг. чл. 46, ал. 5, ЗОС, се презумира наличието на една или повече от предпоставките на чл. 60, ал.1 АПК. Посочената норма регламентира необходимостта да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, както и при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, а също и ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда. Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките по чл.60, ал.1 АПК, както и вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Поради това, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедите, с които се прекратява наемно правоотношение по отношение на имот общинска собственост, е наличието на такова засягане на друг частен интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба, като в тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът следва да установи единствено дали спрямо жалбоподателя са налице материалноправните предпоставки за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение, а именно, дали последното би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

В разглеждания случай жалбоподателките не са мотивирали искането си за спиране, като в жалбата липсват каквито и да е твърдения за настъпване на конкретни вреди в резултат на предварителното изпълнение. Липсата на мотиви в тази насока пречатства преценката на съда дали е налице противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60 АПК. Така, от изложеното в жалбата, както и от доказателствата по делото не може да се установи дали процесното жилище е това, в което жалбоподателките пребивават постоянно, или разполагат и с друго жилище, в което живеят преимуществено. Не са въведени и конкретни твърдения, че предварителното изпълнение на акта представлява непреодолимо, съществено препятствие за осъществяване на основни права на жалбоподателките.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че искането за спиране изпълнението на оспорената заповед е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искане на В. А. Е. и Д. А. П. за спиране предварителното изпълнение на Заповед № РНД22РД56-236/30.06.2022 г., издадена от кмета на район “Н.” –Столична община.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: